

Publicerad 2011-01-19 22:38 av Erika Olsson

Hittade detta på ett ark bredvid min säng när jag vaknade en morgon, och hade ett svagt minne av att jag vaknat och skrivit detta under natten utifrån en dröm.

Undermedveten viskning

Det var en dag i fängelset. Du visste inte att jag skulle komma, men du hade ingenting emot det. Vi pratade om blommor och teet du gjort smakade bittert på tungan. Det stod odrucket tills det blev kallt. Jag drog dig intill mig med min hand över din rygg, så att vi bildade en cirkel. Du gjorde inte motstånd eller så, men jag är inte förvånad över att du inte minns. Du mådde inte så bra just då, jag minns att du inte kunde skriva. Du var nog inte där. Du var utanför den cirkel som våra kroppar bildade. Det var en fredag i november. Din cell var kall. Vi kysstes då. Din kyss höll mig varm, trots att du inte minns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika Olsson med Poeter.se id #33023 innehar upphovsrätten